

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 285/2026
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Радоње Дубљевића и Весне Шћепановић Радојковић, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр.1761/25 од 16.01.2026. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр.126/26 од 04.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Радоње Дубљевића и Весне Шћепановић Радојковић, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр.1761/25 од 16.01.2026. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр.126/26 од 04.02.2026. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К бр.1761/25 од 16.01.2026. године према окривљеном АА продужена је мера забране прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицем и посеђивања одређених места. Окривљени је упозорен да се према њему може одредити тежа мера, уколико прекрши изречену забрану. Одређено је да ова мера може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавања кривичне санкције које се састоји у лишењу слободе. Контролу примене наведене мере врши МУП РС-ПС Стари Град и МУП РС-ПС Земун.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 бр.126/26 од 04.02.2026. године одбијена је жалба бранилаца окривљеног изјављена против решења Првог основног суда у Београду К бр.1761/25 од 16.01.2026. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокати Радоња Дубљевић и Весна Шћепановић Радојковић, због битне повреде одредбе кривичног поступка из члана 438.

став 2. тачка 3) у вези члана 16. ЗКП и повреде одредаба члана 197. и 198. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Поднетим захтевом браниоци окривљеног истичу битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 16. ЗКП, из разлога што се суд није бавио налазом и мишљењем судских вештака од 24.09.2025. године, које је кључни доказ у погледу основаности даљег важења изречене мере према окривљеном. Такође, захтевом се истиче и да је погрешно примењен члан 197. и 198. став 4. ЗКП из разлог што суд није навео околности које указују да је продужење мере неопходно.

Поред наведеног, у преосталом делу захтева суштински се оспоравају разлози суда за продужење изречене мере наводима да је суд заузео погрешан став да чињеница да окривљени поштује изречену меру потврђује да она има сврху, па је из тог разлога треба продужити, те да се у образложењу не наводе околности које указују да је продужење мере неопходно, на који начин се истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) у вези члана 16. ЗКП, те повреда одредбе члана 197. и 198. став 4. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев бранилаца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Радоње Дубљевића и Весне Шћепановић Радојковић одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић